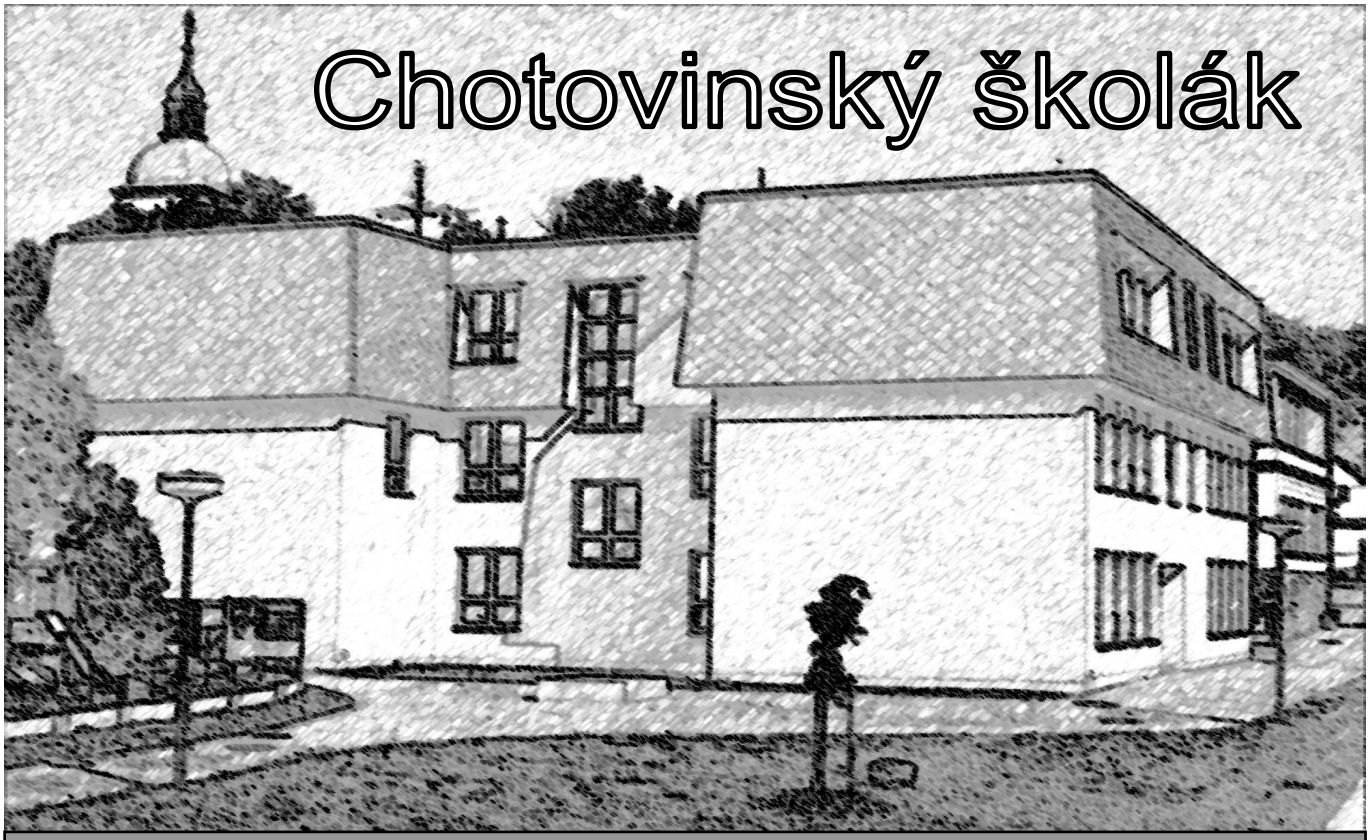

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 3 ROČNÍK 2012/2013

Co listopad dal a vzal

A přišlo čtvrtletí. Pro mnohé radost nad odvedenou prací, ale pro některé rozčarování, vystřízlivění, nenaplnění ambicí. Všechny zatajené známky vyšly najevo a proběhlo bilancování. Na pedagogické radě vždy slyším jména všech těch, kteří moc dobře neprospívají. Není to příjemné poslouchání. Věřím, že většině se podaří své dovednosti a znalosti zlepšit, tak abych na vysvědčení nemusel podepisovat tolik čtyřek a pětek, co jsem slyšel. Jediné, co mě potěšilo, bylo, že jsem neslyšel skoro žádná jména žáků, kterým byla udělena důtka. Byl to klid před bouří.

V listopadu se objevily některé výchovné problémy, které okamžitě škola řešila podle standardů řešení. Po prošetření a uzavření byli žáci kázeňsky potrestáni. Problémy se týkaly vzájemného chování žáků, zábavné pyrotechniky v dětských rukou atd.

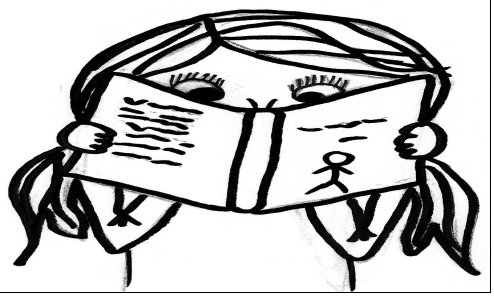
V tomto školním roce jsme změnili některé učebnice. Vysvětím, proč jsme je zavedli. Pravidelně nechávám monitorovat práci učitelů pomocí externí firmy. Toto testování zjišťuje nejenom znalosti žáka, ale také jeho vztah ke škole, spokojenost žáků a rodičů se školou a pedagogem a v neposlední řadě správnost známkování učitele. Výsledky nejsou vždy excelentní. Většinou neučíme děti myslet. Kde používáme řadu firmy Fraus, je posun nejvýraznější. A patříme mezi nejlepších 10 % škol v republice. Proto jsme zvolili tuto řadu i na 1. stupni. Je to výuka, která není mechanická a nutí žáky přemýšlet. Není to jednoduché. Po určitém období budeme samozřejmě tento krok vyhodnocovat.

Probíhá příprava na sloučení školy a školky. Připravuji nové řády a směrnice, které sjednocují postupy tak, aby byly jednotné v celém subjektu. Všechny změny budou předloženy v prosinci pracovníkům školy, zřizovateli, radě školy a po jejich prostudování a schválení s nimi seznámím rodiče osobně v mateřské škole či přes webové rozhraní.

Dokončujeme výstupy projektu EU peníze školám. Výstupy projektu jsme splnili místo do konce června roku 2013 již nyní. Vydal jsem rozhodnutí o čerpání peněz z tohoto projektu. Bylo vyhlášeno výběrové řízení na interaktivní tabule pro tři třídy na 1. stupni. Tyto tabule přinese Ježíšek druhé A, čtvrté a páté třídě místo současných tabulí na křídu. Bohužel na více tabulí již nejsou v tomto grantu prostředky. Samozřejmě ostatní třídy budou na těchto tabulích pracovat také, aby bylo využito všech interaktivních tabulí ve škole. Další projekt pro podporu přírodních věd je ve fázi vyhodnocení výběrového řízení a přebírání techniky tak, aby se nové metody ve výuce zavedly od února. Podali jsme žádost do rozvojového programu pro pomůcky za 36 tisíc korun pro žáky se zdravotním znevýhodněním. Čekáme, zda budeme úspěšní. Připravujeme další větší projekt z vyhlášené výzvy 1.2 OP VK. V současné fázi, týden po vyhlášení, jsme v dolaďování projektového záměru a konzultací s odborníky. S bližšími informaci Vás seznámím v lednu po podání projektu.

Na závěr chci poděkovat pracovníkům školy, rodičům i sdružením, všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu Vánoční dílny 2012.

Petr Havlík

Vzdělání a řemeslo

Naše třída se ve čtvrtek 22. listopadu vypravila do Českých Budějovic. Ráno na nádraží v Chotovinách se sešel celý druhý stupeň. Všichni se budeme jednoho dne muset rozhodnout, na kterou školu či učiliště po základní škole nastoupíme. Poprvé jsme se mohli podívat na výstavu Vzdělání a řemeslo. Výstava se tam koná každoročně. Žáci mají možnost se podívat, jaké střední školy a učební obory se jim v našem kraji, celé republice, a dokonce i za hranicemi nabízejí.

Expozice škol se soustředily do nových velkých budov u zadní brány výstaviště a byl tam opravdu velký výběr. Dokonce jsme mohli ochutnávat nápoje a různé pochoutky, které připravovali učni a studenti, viděli jsme, jak se z marcipánu vyrábí zvířátka nebo postavičky. Ze všech oborů mě nejvíc zaujalo Modelářství a návrhářství oděvů. Líbí se mi hezké oblečení a ráda bych si ho sama ušila. Třeba bych také někdy mohla navrhovat kostýmy do filmů a pohádek.

Na exkurzi se mi nelíbily chvíle, když jsme šli do budovy a tam bylo zamčeno nebo tam děti pohazovaly papírky, praskaly balónky apod. Jsem ráda, že jsem se na výstavu mohla podívat, a těším se na další exkurzi, kde se dozvím zase něco nového.

Eliška Mendelová

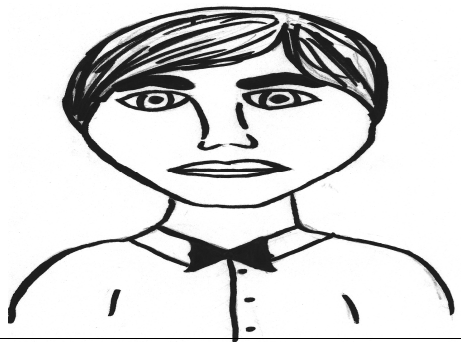
Cestou Franty Hláska

Pro členy pěveckého sboru se v sobotu 10. listopadu otevřela škola i o víkendu a my sboristé šli velice rádi dovnitř, vždyť se bude zpívat a spát ve škole. Taková příležitost se naskytne jen párkrát v životě. První až pátá třída si zabrala družinu, šestá až devátá třída zase učebnu čtvrté třídy. Vybalili jsme si karimatky a spacáky, popadli noty a běželi zpívat. V sedmé třídě, kde se scházíme každé pondělí, nás překvapil student Honza, který doprovází naše zpívání na kytaru. Po obědě se vyrazilo na procházku do lesa. Putovali jsme křížovou cestou a u každého zastavení jsme si připomněli jednu písničku. U tří křížů nastal nakonec čas na fotku.

Cestou zpět do školy si každý zakoupil malou svačinku a vzali jsme s sebou sboristku Barču, která se vracela ze soutěže. Uplynuly hodiny, co se školou ozýval zpěv a hluk přestávek. Následovala večeře a neminul nás ani bobřík odvahy – Cesta Franty Hláska. V deset hodin večer zalezla první až pátá třída do spacáků a my starší se přemístili nahoru do tříd, abychom nerušili spící. V učebně šesté třídy se odehrála malá taneční show, do níž se zapojila i část páté třídy. Ta show skončila až k jedenácté hodině, jenže jsme se stejně moc nevyspaly, protože pár holek si ještě bezohledně povídalo. Nakonec se nám podařilo spát až v neděli. Já a pár dalších dívek se vzbudilo okolo sedmé hodiny ráno, zbytek probudila naše paní učitelka po půl osmé. Snídaně všem chutnala. Jedli jsme rolády, bábovky a další pečené sladkosti od našich rodičů a prarodičů. Byla to dobrota, všem moc děkujeme. Později jsme si vyzkoušeli, jak asi bude vypadat náš zpěv v kostele. Když jsme dali školu do pořádku, vyzvedli si nás rodiče a sourozenci. Už se těšíme, až si to někdy zopakujeme, koho by nebavila menší diskotéka v sobotní odpoledne a jiné zábavy, když jsme s přáteli.

Lucie Dražilová

Vyprávění pod hvězdami

V Přátelské zahradě v Chotovinách se dějí zajímavé věci. V neděli 11. listopadu v podvečer se sešli lidé malí i velcí, aby poslouchali vyprávění o svatém Martinu, které si připravila Eva Volfová. Na začátku nám zahráli Martin a Matěj Volfovi písničku Na svatého Martina a my si pomalu sedli kolem stolů, pili teplý čaj a za svitu hvězd a svíček jsme poslouchali příběh o tom, jak se Martin stal svatým. Moc se mi líbilo zpracování. Eva dala do sklenice svíčky a před ní ukazovala obrázky, které prosvítaly. Rámy byly z černého papíru a z průsvitných papírů byly postavy, zvířata a stromy.

Svatý Martin se narodil v rodině římského důstojníka, který chtěl, aby se jeho syn vycvičil u římského jezdectva. Martin nechtěl, ale nemohl otci odporovat. Stal se rytířem a jednoho dne, když jel do města, začalo sněžit a on potkal žebráka. Rozdělil se s ním o svůj plášť. Pak požádal své nadřízené, aby mohl odejít z vojska. Podezírali ho ze zbabělosti, protože bylo před bitvou. Martin ale ukázal svou statečnost tím, že se postavil před nepřátele pouze s křížem v ruce. Protivníci složili zbraně a požádali o mír. Martin byl propuštěn z armády, stal se biskupem a začal zakládat kláštery.

Vyprávění se mi moc líbilo a těším se, až se v Přátelské zahradě sejdeme znovu.

Yvona Kodadová

Energie zadarmo?

Vážení rodiče, velice ráda bych Vám řekla svůj názor na energetické nápoje. Mluvím nejen k Vám, ale i k Vašim dětem.

Mnoho žáků naší školy si kupuje energetické nápoje nejspíš proto, že je to IN. Vypijí jich klidně hned několik před spaním nebo hodinovým sezením ve škole či vlaku. Většině rodičů to nevadí. „Enerdžáky, no a co? Vždyť jim ta malá plechovka nic neudělá." To si myslí každý. Jenže energetický nápoj skrývá velké nebezpečí. „Ne, aby tě napadlo kouřit! Zničíš si zdraví!" říkají rodiče. Mají určitě pravdu, ale co ta plechovka energie? Úplně to samé! Enerdžák a cigarety jsou podobné, velice návykové látky. Stejně rychle si navyknete na rychlou dávku energie, dávku kofeinu jako na cigarety nebo alkohol. Vaříte snad svým dětem kávu i několikrát denně?

Když napíši, že pravidelné pití energetických nápojů odkoukávají Vaše děti od Vás, neuvěříte. Jak to dokáži? Jednoduše. Přijde k Vám návštěva a chcete se bavit. Nabídnete hostům vodu, kávu nebo alkohol. Děti se jdou bavit ven s kamarády a nakoupí si plechovky plné kofeinu a cukru. Není v tom žádný rozdíl, jen používají místo alkoholu energetické nápoje, ale závislí se na nich mohou stát úplně stejně. Brzy si do nich začnou lít alkohol.

Uvědomte si, že děláte velkou chybu, když to přehlížíte. Nemusíte ji dělat jen Vy. Rodiče mnohdy ani nevědí, že si jejich děti kupují ve velkém energetické nápoje, ale děti se o škodlivosti jejich nadměrného pití dozvídají ve škole. Je zajímavé, že v restauraci dětem nebudou chtít dát kávu, ale v každém obchodě dětem prodají nápoj, který při stejném objemu obsahuje poloviční dávku kofeinu a spoustu cukru. V budoucnu se může stát, že Vaše děcka budou mít cukrovku nebo se stanou závislými na alkoholu či jiných drogách.

Tak Vás prosím, pohovořte o tom se svými dětmi, nebo jim ukažte alespoň tento článek. Snad nechcete, aby se z Vašich dětí stali závislí lidé. Děkuji za přečtení a prosím, přemýšlejte o tom.

Kristýna Chalupská

Parťáci

Myslela jsem si, že když si budeme psát se školou pro Židy, budou pořád mluvit jen o Bohu a podobně, ale tak to vůbec není. Jsou velmi milí. Třeba bylo pěkné, když jsme do posledního mailu v době řádění hurikánu Sandy napsali pozdrav Shalom aleikhem (mír tobě) a naši kamarádi byli mile překvapení a šťastní. Neuvěřitelné, jaké pocity vyvolá v člověku pouhý pozdrav – zájem o jejich kulturu a jazyk.

Kristýna Chalupská

Dena má ráda zmrzlinu, pizzu, ale také kebab. Má tři sestry a tři bratry. Mám ji ráda, protože se nebojí psát otevřeně.

Tereza Tschunková

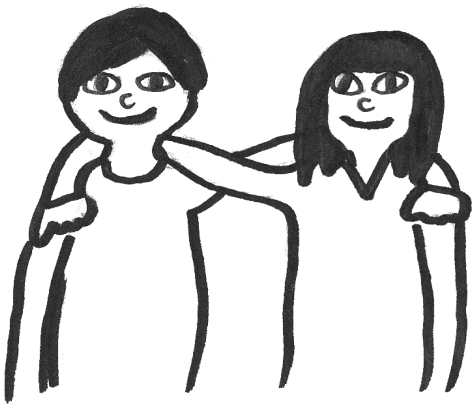
Překvapilo mne, že o Dušičkách nechodí na hřbitovy, ale když má nějaký předek výročí úmrtí, zapalují na jeho památku svíčky doma. Kamarádka Edya má ráda dýňové mufiny. Líbily se mi obrázky jejich školy, byla taková zajímavá.

Klára Pilařová

Zaujaly mne všechny maily, které mi kamarádi poslali. Oba dva mají rádi One Direction a oba hrají basketbal a americký fotbal. Rozhodně nejsou jedináčci. Žijí většinou ve velmi početných rodinách. Začátky byly asi nejhorší. To seznamování, kdy ani jeden z nás nevěděl, co má ten druhý rád atp. Teď myslím, že se z nás stali parťáci. Zaujalo mne, že neslaví Halloween ani Vánoce. Mají jen svoje židovské svátky a školní prázdniny. Je zase zaujalo, co děláme o Dušičkách.

Monika Kromková

Kamarád Akiva mi vyprávěl o hurikánu Sandy. Jeho babička musela na čas opustit svůj dům, protože bydlí blízko oceánu a bratr byl dlouho bez elektřiny a na dvorek jim spadl strom. Oni naštěstí žijí ve vnitrozemí, a tak jim nebezpečí nehrozilo. Od pátka večera do soboty večera (šabat) nejezdí autem a nepoužívají žádné elektronické přístroje.

Zdeněk Babůrek

Dravci a sovy

Ve sportovní hale se ve středu 14. listopadu odpoledne sešlo téměř 70 dětí. Nekonalo se výjimečně žádné sportovní utkání, ale přehlídka dravců a sov, kterou si pro školní družinu a klub připravil sokolník Jan Brož.

Přehlídka byla pestrá. Viděli jsme dravce v letu těsně nad našimi hlavami. Někteří nám přilétali na ruku a musím se přiznat, že udržet šestikilového výra velikého je docela fuška.

Kromě výra jsme viděli káně Harrisona, poštolku obecnou, puštíka obecného, sovu pálenou, orla skalního a asi nejvíc se nám líbilo pětikilové mládě orla bělohlavého.

Dozvěděli jsme se, jaké dravce můžeme vidět ve svém okolí, proč jen těžko zahlídneme v přírodě sovu, něco o soužití člověka a dravců v historii a jiné zajímavé věci. Rádi si návštěvu opeřených kamarádů někdy zopakujeme.

Yvona Kaňová

3 000 stránek

Milí čtenáři, většina z vás už jistě slyšela o Harrym Potterovi, kterého napsala J. K. Rowlingová. Před rokem jsem začala číst první díl a chvilku mi trvalo, než jsem tak krásně psané knihy přečetla všechny. Jenže to chce trošku trpělivosti. Zaokrouhleně má série na tři tisíce stránek. Knihy se mi zamlouvají nejvíce způsobem psaní. Autorka je psala ve třetí osobě. Dozvím se tedy, co dělají i jiné osoby, nejen hlavní postava, protože knihy v první osobě zobrazují nejvíce hlavní postavu. Jen si zkuste představit, jak by asi vypadala kniha psaná ve více osobách? Kdo by se v tom pak vyznal, to nevím. Harry také patří mezi nejlepší knihy o kouzelnících, ten úžasný svět, sice krutý, ale čtenář pozná víly, draky, podvodní svět, létání na košťatech, opravdové zlo i velkou nemotornost Harryho spolužáka. Jen ten, kdo si přečte všechny díly až do konce, se dozví pravdu o Harryho profesorech a oblíbenosti kvůli něčemu, co se stalo Harrymu jako ročnímu děťátku. Příjemné čtení všem.

Lucie Dražilová

Marcipánová pohádka

Ve čtvrtek 22. listopadu ráno všichni prvňáčci seděli natěšení ve třídě a čekali, kdy už vyrazí na výlet. Po několika větách o chování a o Žižkovi se rychle oblékají a hurá na vlak. V Táboře procházejí podchodem a už si všímají sochy v parku. Některé názvy obchodů si předčítají. Diví se, co je v Táboře škol, bank, lékáren, zlatnictví. Konečně dorazí do Muzea čokolády. Hned se jich ujímá paní průvodkyně a vede je do pohádkového světa. Děti poznávají vílu Amálku, Jeníčka a Mařenku. Radek bravurně vypráví O Červené karkulce. A už jsme v džungli mezi kakaovníky a pozorujeme lodě, jak odváží kakaové boby do jiných zemí. Z přístavů je převážejí vlaky do měst a odtud putují auty do čokoládoven.

Do sklepa šli někteří s obavami, ale permoníci jim za odměnu vyprávějí o kutání čokolády. Horší bylo navštívit pohádkové peklo. To už se děti držely jako klíšťata. Čerti se povalovali v pekle a divili se, kdo je přišel navštívit. Po schodech nahoru vyběhli kluci i holky jako šipky. A už sedí v dílně, na stole před sebou mají válečky nejrůznějších barev. Pouští se do tvoření a hele, už na nás kouká čertík, koník, ježek nebo příšerka. Modelína také moc chutná, nejlepší je červená.

Není to modelína, ale marcipán. Vytvořené postavičky pomáhají velmi ochotné paní dětem zabalit a ještě uložit do krabice. Jaké by to bylo neochutnat v čokoládovně teplou čokoládu.

Zlato získává bílá. Ještě pár dárečků a už se vracíme na nádraží. Žlutý vláček motoráček už na nás čeká. Po sladkém výletě se těšíme na další.

Jarmila Bartoňová

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY
ŠÉFREDAKTOR: *Jiří Honza*
REDAKČNÍ RADA: *Lucie Dražilová, Miroslava Honzová, Kristýna Chalupská, Kateřina Zelená*
OBÁLKA: *Jiří Honza*
ILUSTRACE: *Kateřina Zelená a Kristýna Chalupská*

Tisk: tiskárna ***ABC CHOTOVINY***